

GLOBALNE ZASADY KOLEGIALNOŚCI WETERYNARYJNEJ

WSAVA
Global Veterinary Community

FECAVA
Federation of European Companion
Animal Veterinary Associations

GLOBALNE ZASADY KOLEGIALNOŚCI WETERYNARYJNEJ

Jako lekarze weterynarii, bez względu na poszczególne dziedziny naszej praktyki, jesteśmy szczególnie zobowiązani dbać o zdrowie i dobrostan zwierząt powierzonych naszej opiece. Jako profesja jesteśmy również zobligowani, i poświęcamy się, ochronie ludzi i społeczeństwa poprzez zaangażowanie w koncepcję Jedno Zdrowie (One Health) oraz współpracę z właścicielami i opiekunami zwierząt.

By sprostać tym zobowiązaniom i zapewnić ich wypełnienie, koniecznym jest aby profesja weterynaryjna cieszyła się zaufaniem i była szanowana. Aby utrzymać wysoki poziom szacunku, który lekarze weterynarii zdobyli w obrębie swoich społeczności, nasi członkowie muszą wykazywać się pełnym szacunku i kolegialnym podejściem wobec innych lekarzy weterynarii.

Priorytetem wszystkich naszych zawodowych interakcji należy uczynić dobrostan i dobre samopoczucie naszych pacjentów, a pracę wykonywać godnie i z poszanowaniem etyki zawodowej. Celem zawartych poniżej zasad jest nakreślenie właściwych kolegialnych interakcji, tak byśmy zarówno jako indywidualni lekarze weterynarii, jak i jako profesja, dążyli do wypełnienia ideałów opieki nad pacjentem nakreślonych w Globalnej Przysiędze WSAVA¹.

¹ Określonej również jako weterynaryjna afirmacja WSAVA

ZASADY KOLEGIALNOŚCI W GRONIE LEKARZY WETERYNARI

- Kolegialność zawodowa obejmuje wzajemne i równe traktowanie innych lekarzy weterynarii i/lub ich grup. Kolegialność opiera się na wzajemnym szacunku i zaufaniu oraz na uprzejmym, sprawiedliwym i wspierającym podejściu w kontaktach z innymi lekarzami weterynarii.
- Dowolnego rodzaju dyskryminacja w obrębie zawodu – ze względu na rasę, pochodzenie, kulturę, płeć, orientację seksualną, poglądy religijne lub polityczne, wiek, stan cywilny, niepełnosprawność, status socjo-ekonomiczny lub z jakiegokolwiek innego powodu – jest nieakceptowalna i godzi w zasady kolegialności. Dyskryminacja może wpłynąć negatywnie na zdolność dane osoby lub zespołu, do zapewnienia opieki zdrowotnej pacjentowi weterynaryjnemu.
- Kolegialność wymaga otwartej, szczerzej, ale wciąż pełnej szacunku, komunikacji i umiejętności rozpoznawania własnych oraz cudzych umiejętności i obszarów zainteresowań, jak również znajomości technicznych i związanych z zawodem aspektów, w odniesieniu do których wsparcie może okazać się konieczne.
- Konstruktywny feedback jest podstawą produktywnej komunikacji. Powinniśmy towarzyszyć lekarzom weterynarii w ich dążeniach do osiągnięcia kompetencji klinicznych i pewności siebie, a także zapewnić odpowiednią dawkę wsparcia i mentoringu, jeśli będzie tego wymagać sytuacja lub zostaniemy o to poproszeni.
- Bezpośrednia i treściwa komunikacja między członkami zespołu jest wartością krytyczną w zapewnianiu opieki zdrowotnej i w zakresie dobrostanu, pacjentów weterynaryjnych. Skierowanie pacjenta do innego lekarza w obrębie lub poza jedną placówką weterynaryjną wymaga przekazania historii pacjenta w sposób przejrzysty, pełny, jednocześnie respektujący poufne dane klientów w zgodzie z obowiązującymi regulacjami prawnymi.

- Kolegialność wymaga od nas świadomości w zakresie stanu zdrowia, samopoczucia i bezpieczeństwa współpracowników. Lekarze weterynarii, których niepokoi zachowanie, samopoczucie lub zdolność danej osoby do pracy, powinni czuć się upoważnieni by, w zaufaniu, zwrócić uwagę współpracownika wyższego rangą lub odpowiednie organy, bez niepokoju o reperkusje prywatne i zawodowe takiego postępowania.
- Współpracownicy starający się przestrzegać przepisów prawa lub etyki zawodowej powinni otrzymywać pełne wsparcie. Jednak, lekarz weterynarii nie powinien być nigdy oczerniany przed klientami, osobami postronnymi i innymi lekarzami weterynarii.
- Kolegialne rozwiązywanie konfliktów wymaga otwartej, szczerzej komunikacji i/lub mediacji, oraz wzajemnego szacunku. Wykorzystywanie bezstronnych arbitrów takich jak przedstawiciele towarzystw weterynaryjnych lub organy Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, może być pomocne w próbie rozwiązywania konfliktów.
- Zaangażowanie w ustawiczne kształcenie zawodowe i powiązane interakcje społeczne daje szansę na, oprócz odświeżenia i aktualizacji wiedzy zawodowej, dialog i współpracę z innymi lekarzami weterynarii i pomaga rozwijać kulturę szacunku i nauki.
- Kolegialność oznacza dostrzeżenie, że zjednoczona profesja weterynaryjna może mówić jednym głosem w imieniu, oraz na korzyść, wszystkich pracowników branży weterynaryjnej. Towarzystwa weterynaryjne informują opinię publiczną o kwestiach dotyczących zdrowia i dorostanu zwierząt, promują wśród społeczności wartość profesji weterynaryjnej, a także biorą udział, w imieniu lekarzy weterynarii, we współpracy z organami regulacyjnymi i podmiotami komercyjnymi. Członkostwo i aktywny udział w pracach takich towarzystw promuje kolegialność i służy na korzyść wszystkich członków profesji weterynaryjnej.

REFERENCES

Lovell, B.L. and Lee, R.T., 2013. Burnout and health promotion in veterinary medicine. *The Canadian Veterinary Journal*, 54(8), p.790.

Moore, I.C., Coe, J.B., Adams, C.L., Conlon, P.D. and Sargeant, J.M., 2014. The role of veterinary team effectiveness in job satisfaction and burnout in companion animal veterinary clinics. *Journal of the American veterinary medical association*, 245(5), pp.513-524

Moore, I.C., 2013. Exploring and evaluating veterinary team effectiveness in companion animal practice (Doctoral dissertation).

Kinnison, T., 2016. Insights from veterinary interprofessional interactions: Implications for interprofessional education (IPE) in the veterinary curricula (Doctoral dissertation, UCL (University College London)).

Singapore Medical Council, 2016. Relationships with Colleagues. In: *Handbook on Medical Ethics*. Singapore: SMC. p117-124.

Finnish Nurses Association, 2014. Nurses' Collegiality Guidelines. [online] *Sairaanhoitajat.fi*. Available at: <https://sairaanhoitajat.fi/wp-content/uploads/2019/10/KOLLEGIALISUUS_A4_ENG.pdf> [Accessed 30 September 2020].

FECAVA

Europejska Federacja Stowarzyszeń Weterynaryjnych Zwierząt Towarzyszących (FECAVA), poprzez swoje stowarzyszenia członkowskie, reprezentuje ponad 25 000 lekarzy weterynarii zajmujących się zwierzętami towarzyszącymi w 39 krajach europejskich. FECAVA dąży do poprawy opieki weterynaryjnej nad zwierzętami domowymi poprzez rozwój zawodowy. Zapewnia również głos w kwestiach zwierząt towarzyszących na szczeblu europejskim i ściśle współpracuje z innymi europejskimi organizacjami weterynaryjnymi i zainteresowanymi stronami.

WSAVA

Misją Światowego Stowarzyszenia Weterynarii Małych Zwierząt jest poprawa zdrowia i dobrostanu zwierząt towarzyszących na całym świecie poprzez wykształconą, zaangażowaną i współpracującą globalną społeczność lekarzy weterynarii. Obecnie reprezentuje ponad 200 000 lekarzy weterynarii wywodzących się z ponad 110 organizacji członkowskich. Coroczny kongres WSAVA gromadzi światowej sławy ekspertów, by oferować najnowocześniejsze podejście we wszystkich aspektach opieki weterynaryjnej nad zwierzętami towarzyszącymi.

